Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita, doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

E Commentariis in Psalmum 40. Ek Των Εις τόν ν'. ψαλμόν [...].

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

Visual Library

ſurdum fuerit, in ijs quæ in hiſtoria promittuntur, facta intelligere, ad eorum qui tunc erant hominum admirationem & ſtuporem, vt qui ſermonibus demonſtrationis & doctrinæ non crederent, virtutes prodigiorum reveriti doctori adhærerent.

A κατὰ τὴν ἱστορίαν ἀπαγγελλόμενα νοεῖν γεγονέναι ὑπὲρ καταπλήξεως τῶν τότε ἀνθρώπων, ἵνα οἱ μὴ πειθόμενοι λόγοις ἀποδεικτικοῖς καὶ διδασκαλικοῖς, δυσωπηθέντες τὰς τερατείας δυνάμεις, συγκαταθῶνται τῷ διδάσκοντι.

E COMMENTARIIS in *Pſalmum 40.*

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ τὸν μ'. ψαλμὸν ἐξηγητικῶν.

Poſtquam principium hiſtoriæ de Vriâ ad reconditum ſenſum rapuit, infert:

B Ἐν μέρει τὴν κατὰ τὸν Οὐρίαν ἱστορίας τὴν ἀρχὴν ἀλληγορήσας, ἐπιφέρει·

Eodem interprete.

SI cui autem violentū eſſe videtur quòd partem hiſtoriæ ad abſtruſum ſenſum tranſtulerim, nec eā æquabiliter interpretatus ſim, apertum eſt hæc temerè dictum iri, alia porrò in hunc locum inquirenda eſſe, niſi quidem qui locum hunc accuratiſſimè perpenderit, inveniat quo modo omnia conciliet quæ de homine interfecto & ejus illâ bonitate dicuntur, cùm nollet domum ſuam adire, ibíque requieſcere, cum populus in caſtris eſſet, & militiam toleraret. Sed neſcio quo pacto, qui reconditum in his ſenſum nolunt admittere, & dictionem per ſe nudéque ſcriptam eſſe putant, aſſequentur voluntatem ſancti Spiritus, qui ſcriptione res eas dignas judicavit, in quibus non ſolùm turpis libido, ſed & crudelitas & inhumanitas David coarguitur, qui auſus eſſet in Vriam facinus alieniſſimum à quovis homine qui vel mediocriter bonis moribus fuiſſet excultus. Dixerim equidem, quemadmodum judicia Dei magna & inexplicabilia ſunt, quæ videntur rudibus & ineruditis mentibus erroris cauſſam dare: ita Dei Scripturas, magnas quidem & arcanis abſtruſiſque & difficillimæ conſiderationis ſententijs refertas eſſe, ſed & difficillimam habere explicationem, & videri rudes ac incultos diſſentientium animos in errorem impuliſſe, qui inconſideratè nec ſine dementi temeritate Deum reprehendunt ob eas quas non intelligunt Scripturas, indéque ad alium Deum fingendum prolabuntur. Itaque tutiſſimum eſt explanatoris Verbi interpretationem expectare, & ejus quæ
1. Cor. 2. 7, 8. in arcano latet ſapientiæ, quam nemo principum hujus ſeculi nouit, ſecundum denudationem myſterij temporibus æternis
Rom. 16. 25, 26. conditi, declarati Apoſtolis & eorum ſimilibus per ſcripturas propheticas, & Servatoris noſtri Verbi, quod erat in principio apud Deum, in ipſos exortum.

EἸ δέ τῳ βίαιον εἶναι δοκεῖ τὸ ἐκ μέρους μὲν ἱστορίαν ἀλληγορῆσαι, μὴ ἐξομαλίσαι δὲ αὐτὴν, δῆλον ὅτι ταῦτα μὲν μάτην λελέξεται, ἀλλὰ δὲ εἰς τὸν τόπον ζητητέον, εἰ μὴ ἄρα ἐπὶ πλέον τις βασανίσας τὰ κατὰ τὸν τόπον, εὕροι πάντα ἀποκαταστῆσαι, καὶ τὰ περὶ τὸν ἀναιρεθέντα ἄνδρα καὶ τὴν δοκοῦσαν αὐτοῦ χρηστότητα. C μὴ βουλόμενον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπελθεῖν καὶ ἀναπαύεσθαι, τοῦ λαοῦ ἐν στρατοπέδῳ τυγχάνοντος καὶ ἀγωνιῶντος· οὐκ οἶδα δὲ πῶς οἱ φεύγοντες τὴν ἐν τούτοις ἀλληγορίαν, καὶ τὴν λέξιν δι' ἑαυτὴν ἀναγεγράφθαι νομίζοντες, παρακρούονται τοῦ βουλήματι τοῦ ἁγίου πνεύματος πράγματα ἀναγραφῆς ἀξιώσαντος. ἐφ' οἷς οὐ μόνον ἀκολασία, ἀλλὰ καὶ ὠμότης, καὶ ἀπανθρωπία κατηγορεῖται τοῦ Δαβὶδ, τολμήσαντος D εἰς τὸν Οὐρίαν πρᾶγμα ἀλλότριον καὶ τοῦ τυχόντος ἤθεσι μετρίως βελτιωθέντος· ἐγὼ δὲ εἴποιμι ἂν, ὅτι ὥσπερ αἱ κρίσεις τοῦ θεοῦ μεγάλαι καὶ δυσδιήγητοί εἰσι, δοκοῦσαι αἴτιαι τυγχάνειν τοῦ τὰς ἀπαιδεύτους πλανᾶσθαι ψυχάς. οὕτω καὶ αἱ γραφαὶ αὐτοῦ, μεγάλαι μὲν καὶ πεπληρωμέναι νοημάτων εἰσὶν ἀπορρήτων καὶ μυστικῶν καὶ δυσθεωρήτων· σφόδρα δὲ καὶ δυσδιήγητοί εἰσι, καὶ αἴτιαι δοκοῦσι τοῦ τὰς ἀπαιδεύτους πλανᾶσθαι τῶν ἑτεροδόξων ψυχὰς ἀπερισκέπτως καὶ μετὰ προπετείας κατη- E γορούντων τοῦ θεοῦ ἐξ ὧν οὐ νοοῦσι γραφῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐκπιπτόντων ἐπὶ ἀναπλασμὸν ἄλλου θεοῦ· ἀσφαλὲς οὖν τὸ περιμένειν τὴν ἑρμηνείαν τοῦ σαφηνιστοῦ λόγου, καὶ τῆς ἐν μυστηρίῳ σοφίας ἀποκεκρυμμένης, ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκε, κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου, φανερωθέντος τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς ἐκείνοις παραπλησίοις, διά τε γραφῶν προφητικῶν καὶ τῆς γενομένης εἰς αὐτοὺς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν λόγου τοῦ ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν.